

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การจัดการศึกษานั้นจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการที่ดีตามหลักการหรือแนวทางที่ดีจึงจะเป็นการบริหารที่สอดคล้องกับแนวโน้มสภาพ ปัญหา และการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ นำไปสู่ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลขององค์กรหรือหน่วยงาน และเป็นหลักประกันความสำเร็จ ในการบริหารจัดการ เพื่อให้สถานศึกษาทุกแห่งเข้าใจในหลักการ และแนวทางในการปฏิบัติ โดยทรัพยากรทางการบริหารที่สำคัญที่สุดคือผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งถือว่าเป็นบุคคลที่สำคัญ นำการบริหารจัดการการศึกษา เป็นผู้มีความสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลว ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคลากรหลักที่สำคัญต่อการจัดการศึกษา โดยการอำนวยความสะดวก และประสานการจัดการศึกษากับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ (Ministry of Education Youth and Sports, 2010 p 20) ผู้บริหารโรงเรียนที่จะจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นจะต้องรู้บทบาทหน้าที่ของตนเองอย่างชัดเจน และสามารถบริหารจัดการตามบทบาทและหน้าที่ได้อย่างดีด้วยโดยใช้ความรู้ความสามารถตามคุณลักษณะวิชาชีพ และคุณลักษณะส่วนบุคคลที่มีอยู่ อีกทั้งประสานความร่วมมือกับชุมชนให้เกิดพลังร่วมที่จะผลักดันให้การจัดการศึกษาได้พัฒนาอย่างยั่งยืนสืบต่อไป ผู้บริหารจึงจำเป็นต้องมีศักยภาพ และคุณลักษณะที่เอื้อต่อการจัดการศึกษา หากผู้บริหารขาดภาวะผู้นำทางวิชาการก็ย่อมทำลายขวัญ กำลังใจผู้ร่วมงาน ก่อให้เกิดความขัดแย้งในการทำงาน และเกิดความยุ่งยากในการบริหารจนอาจ ถึงขั้นล้มเหลวในการบริหาร และถูกขับออกไปจากองค์กรในที่สุด ดังนั้นจุดมุ่งหมายของ การบริหารงานจึงอยู่ที่ว่าผู้บริหารมีความสามารถในการวางนโยบายในการบริหารให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง เพื่อพัฒนาองค์กรให้ ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรนั้นเกิดความรัก ความผูกพัน ความภาคภูมิใจ และทุ่มเทพลังในการทำงานอย่างเต็มที่ เพื่อสร้างความเจริญก้าวหน้าให้แก่องค์กรโดยไม่เห็นแก่ความเหนื่อยยากจนเป็นที่ประจักษ์ในสังคมได้ (สมคิด จาตุศรีพิทักษ์, 2551, หน้า 6)

การที่จะบริหารจัดการให้โรงเรียนมีประสิทธิภาพได้นั้น ผู้บริหารจะต้องใช้บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบต่องานวิชาการโรงเรียน โดยผู้บริหารโรงเรียนต้องมีความรู้ความเข้าใจเรื่องของหลักสูตร และการบริหารหลักสูตร กำกับ ดูแลการเตรียมการสอนของครู ดำเนินการแสวงหานวัตกรรมใหม่เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพงานวิชาการ ดำเนินการจัดหาและบริการสื่อการเรียนการสอนตามความจำเป็น ดำเนินการและกำกับติดตามนิเทศภายในโรงเรียน ดำเนินการและควบคุมการวัดผลและประเมินผลให้เป็นไปตามระเบียบ วิเคราะห์ผลการเรียนเป็นระยะและนำผลมาปรับปรุงการเรียนการสอน พัฒนาห้องสมุดเพื่อใช้บริการแก่ครูและนักเรียน ประชุมครูเพื่อแสวงหาแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนและจัดนิทรรศการแสดงผลงานทางวิชาการในโอกาสอื่นๆ (ไชยา ภวะบุตร, 2555, หน้า 251) ภาวะผู้นำทางวิชาการซึ่งเป็นคุณสมบัติส่วนตัวของผู้บริหารแต่ละคนที่จะแสดงออกถึงพฤติกรรมต่างๆ เพื่อจะทำให้ผู้ร่วมงานดำเนินกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำทางวิชาการสูงจะแสดงพฤติกรรมในการนำและควมมีอิทธิพลต่อผู้ร่วมงานในทุกสถานการณ์ และเป็นผู้นำทางวิชาการในการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารมีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการโน้มน้าวมีอิทธิพลต่อกลุ่มคน ซึ่งผู้บริหารจะต้องมีความสามารถในการบริหารตนเองและครองใจผู้อื่นได้ โดยสามารถใช้ผู้อื่นทำบางอย่างตามเป้าหมายตามแนวทางที่ตนเองวาดฝันหรือคาดคะเนไว้ได้

ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง จะมีผลต่อผู้ร่วมงานในด้านความเชื่อมั่น ความนับถือ กำลังใจและความอบอุ่นในการร่วมงานผู้บริหารจึงเป็นพลังร่วมให้เกิดความร่วมมือร่วมแรงร่วมใจไปสู่การเปลี่ยนแปลงให้ความสะดวกเป็นผู้ติดต่อดูแลให้การสนับสนุนและช่วยเหลือ ให้ผู้ร่วมงานสามารถปฏิบัติงานบรรลุ ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ภาวะผู้นำทางวิชาการจึงมีผลกระทบต่อผู้ร่วมงาน องค์การ สิ่งแวดล้อม ในอันที่จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพหรือล้มเหลว ผู้ที่มีภาวะผู้นำทางวิชาการจะเป็นผู้สร้างบรรยากาศ การทำงานทำให้กลุ่มรวมตัวกันได้ ผู้ร่วมงานหรือผู้ใต้บังคับบัญชามีความพึงพอใจในการทำงานเป็นทีมซึ่งจะส่งผลให้องค์การประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ (สัมมา รณินิตย์, 2552, หน้า 15) ภาวะผู้นำทางวิชาการ (Instructional Leadership) เป็นความใส่ใจอย่างมากของผู้นำทางวิชาการต่อพฤติกรรมของครูที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับกิจกรรมที่มีผลต่อความก้าวหน้าของนักเรียนการปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อนำให้ครูและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียน

การสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้ตามจุดมุ่งหมายและโครงสร้างสาระการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรผู้บริหารโรงเรียนต้องอาศัยความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้ ความรู้เกี่ยวกับการสอนและความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรเป็นพลังขับเคลื่อนทางการศึกษาโดยมีความสามารถในการสื่อสารและแสดงให้นักเรียนครูและผู้บริหาร เห็นว่าอะไรสำคัญ และมีคุณค่าในโรงเรียนผู้บริหารโรงเรียนต้องเป็นสัญลักษณ์ ที่เป็นแรงขับเคลื่อนและผู้นำทางวิชาการ ต้องมีทักษะในการสอนจริง ในวัฒนธรรมที่นิยามเฉพาะว่า ทั้งหมดของโรงเรียนคืออะไร มิติทางการศึกษาทางสัญลักษณ์และทางวัฒนธรรมเป็นเรื่องสำคัญต่อภาวะผู้นำทางวิชาการในโรงเรียน (โกศิษฎ์ เพลรินทร์, 2552, หน้า 59)

Purkey and Smith (1983, p 428) กล่าวถึงโรงเรียนที่มีประสิทธิผลทางวิชาการ จะมีลักษณะโดดเด่นโดยวัฒนธรรมของตนเอง ได้แก่ โครงสร้าง กระบวนการ และบรรยากาศของค่านิยมและปทัสฐานที่เน้นการเรียนการสอนที่ประสบผลสำเร็จ ลักษณะเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างประกอบโดย ภาวะผู้นำทางวิชาการ การบริหารจัดการโดยอาศัยโรงเรียนเป็นฐาน ความมั่นคงของครู การจัดหลักสูตรและองค์การ การพัฒนาครูทั้งโรงเรียน การสนับสนุนและเกี่ยวข้องของผู้ปกครองนักเรียน การรับรู้ความสำเร็จทางวิชาการทั้งโรงเรียน การให้เวลากับการเรียนรู้มากที่สุดและการสนับสนุนของเขตพื้นที่ การศึกษา ส่วนด้านกระบวนการ ที่ปกป้องวัฒนธรรมและบรรยากาศของโรงเรียนประกอบด้วย การวางแผนแบบบูรณาการและความสัมพันธ์ของคนในโรงเรียน ความรู้สึกของความเป็นคนกลุ่มเดียวกัน เป้าหมายชัดเจนมีความคาดหวังร่วมกันสูงและ ความมีระเบียบวินัย วัฒนธรรมของโรงเรียน

ในปัจจุบันระบบการศึกษาของประเทศไทยประกอบด้วยการศึกษาในระดับอนุบาล ซึ่งจะเริ่มรับนักเรียนเข้าศึกษาตั้งแต่อายุ 3 – 5 ปี แต่การศึกษาในระดับนี้พบว่า มีเฉพาะบางพื้นที่เท่านั้น การศึกษาในระดับประถมศึกษาจำนวน 6 ปี (เทียบเท่า Grade 1 – 6) การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (เทียบเท่า Grade 7 – 9) และการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (เทียบเท่า Grade 10 – 12) ในสมัยก่อนหลังจาก สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องสอบเข้ามหาวิทยาลัยโดยใช้ข้อสอบเข้าเรียนตามที่แต่ละมหาวิทยาลัยจัดขึ้นเอง แต่ในปัจจุบันจะมีการสอบมาตรฐานเพื่อรับใบประกาศนียบัตรที่เรียกว่า “Bac Dup” ซึ่งได้นำมาใช้เป็นระบบกลางในการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ยังมีการศึกษานอกระบบสำหรับผู้ใหญ่ ซึ่งเน้นการเรียนการสอนเพื่อให้อ่านออกเขียนได้ ระบบการศึกษาของกัมพูชาจะเน้นการอ่านออก เขียนได้ขั้นพื้นฐาน

เนื่องจากโรงเรียนโดยส่วนใหญ่ มักขาดแคลนอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน ดังนั้นวิธีการเรียนการสอนที่นิยมมากที่สุดของกัมพูชาจึงเป็นแบบ “Chalk and Talk” หรือการเขียนบนกระดานแล้วสอนแก่ผู้เรียนเลย ในด้านการจัดการศึกษาโดยภาคเอกชน พบว่าเริ่มได้รับความนิยม เพิ่มมากขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 เป็นต้นมา สถานศึกษาเอกชนสามารถพบได้ทั่วไปในทุกระดับการศึกษาโดยเฉพาะระดับมัธยมศึกษาขึ้นไป แต่ด้วยการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของสถานศึกษาเอกชนในระยะเวลาที่ผ่านมา ทำให้เป็นการยากสำหรับรัฐบาลในการเข้าไปตรวจสอบเพื่อ สร้างมาตรฐาน ของโรงเรียนเอกชนต่างๆ ให้เป็นที่ยอมรับในระบบการศึกษา กัมพูชา แต่การศึกษาของกัมพูชาจะได้เริ่มอย่างจริงจังและกว้างขวางขึ้นมาเป็นเวลานานพอสมควร และได้รับการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขมาตลอด ปัจจุบันระบบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของกัมพูชา อยู่ในสังกัดกระทรวงอบรม เยาวชน และกีฬากรุงพนมเปญ ได้มีการปฏิรูปด้านการศึกษาและดำเนินการพัฒนาระบบการศึกษา มีการปฏิรูปหลักสูตรมีการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 – 6 จำนวน 73 โรงเรียน แต่ยังมีปัญหาอุปสรรคในการจัดการศึกษา และการบริหารการศึกษาหลายประการ ดังนี้ 1) คุณภาพการจัดการศึกษายังไม่เป็นที่น่าพอใจที่พอจะสู้ประเทศอื่นในเวทีโลกได้ 2) การบริหารการศึกษาและการจัดการศึกษายังรวมศูนย์อำนาจไว้ส่วนกลาง กอปรทั้งขาดเอกภาพทั้งด้านนโยบายและมาตรฐาน 3) การขาดประสิทธิภาพของการประกันคุณภาพการศึกษา 4) การขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน 5) การขาดการพัฒนา นโยบายอย่างต่อเนื่อง และ 6) การขาดความเชื่อมโยงกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชน (Ministry of Education , Youth and Sport , 2017, ออนไลน์)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพผลงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงพนมเปญ ประเทศกัมพูชา เพื่อนำผลการวิจัยเสนอต่อกระทรวงอบรม เยาวชนและกีฬา กรุงพนมเปญ ประเทศกัมพูชา และนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงพนมเปญ ประเทศกัมพูชา ต่อไป

คำถามของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับใด
2. ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับใด
3. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ที่ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร แตกต่างกันหรือไม่
4. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน แตกต่างกันหรือไม่
5. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่สังกัดแตกต่างกัน แตกต่างกันหรือไม่
6. ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร แตกต่างกันหรือไม่
7. ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน แตกต่างกันหรือไม่
8. ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่สังกัดแตกต่างกัน แตกต่างกันหรือไม่
9. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กันหรือไม่
10. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนด้านใดบ้าง ที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน

11. แนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร เป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนตามความคิดเห็น ของผู้บริหาร และครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลงานวิชาการ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย
3. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย
4. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน
5. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่สังกัดแตกต่างกัน
6. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย
7. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน
8. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่สังกัดแตกต่างกัน
9. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนและประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

10. เพื่อหาอำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

11. เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย อยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย อยู่ในระดับปานกลาง
3. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย แตกต่างกัน
4. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน แตกต่างกัน
5. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนสังกัดแตกต่างกัน
6. ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย แตกต่างกัน
7. ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน
8. ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่สังกัดแตกต่างกัน

9. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนและประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย มีความสัมพันธ์กันทางบวก

10. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร อย่างน้อย 1 ด้าน มีอำนาจพยากรณ์ ประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะเกิดประโยชน์ดังนี้

1. ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา
2. เป็นสารสนเทศสำหรับกระทรวงอบรม เยาวชนและกีฬา กรุงเทพมหานคร เพื่อประกอบการพิจารณาให้การสนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนต่อไป
3. ผู้บริหารโรงเรียนสามารถนำสารสนเทศที่ได้จากผลการวิจัยภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ในกรุงเทพมหานครไปพัฒนาและส่งเสริมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพในการบริหารโรงเรียน
4. ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางในการใช้ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเป็นแนวทางการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย ดังนี้

1.1 ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์เอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ของ กิติมา ปรีดีดีล (2545, หน้า 155) สมคิด สร้อยน้ำ (2547, หน้า 41) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550, หน้า 21) ไกศิษฎ์ เพลรินทร์ (2552, หน้า 175 – 178) สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (สกศ.) (2552) สำนักทดสอบการศึกษา (2554, หน้า 84 – 94) ไชยา ภาวะบุตร (2555, หน้า 94) Yamada (2000) อังถึงโน สุภัคกาญจน์ ฤทธิละคร, 2548, หน้า 12) Blasé and Blasé (2001, pp. 22 – 25) Lashway (2002, p. 2) Hoy and Hoy (2003, p. 115) MacNeill Cavanagh and Silcox (2003, pp. 14 – 17) Jo and Joseph Blasé (2004, pp. 110 – 111) U.S. Department of Education (2005) Alig – Mielcarek and Hoy (2005, pp. 34 – 39) La Porte (2007, pp. 49 – 50 และ Tech Many (2014, pp. 114 – 117)

1.1.1 การกำหนดเป้าหมาย และพันธกิจการเรียนรู้

1.1.2 การบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน

1.1.3 การพัฒนาผู้เรียน

1.1.4 การพัฒนาครู

1.1.5 การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้

1.2 ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์เอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน ของ อารุง จันทวานิช (2547, หน้า 20 – 23) สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์ (2549) นงลักษณ์ เรือนทอง (2550, หน้า 165 – 169) ไกศิษฎ์ เพลรินทร์ (2552, หน้า 67 – 67) สำนักทดสอบการศึกษา (2554, หน้า 158 – 161) Edmonds (1979, p. 18) Purkey and Smith (1983, p. 428) และ Hoachlander Alt and Beltranena (2001, p. 90)

1.2.1 นักเรียนมีคุณภาพตามมาตรฐาน

1.2.2 ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษามีอาชีพ

1.2.3 หลักสูตรเหมาะสมกับผู้เรียนและท้องถิ่น

1.2.4 การจัดการเรียนรู้เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด

1.2.5 แหล่งเรียนรู้หลากหลาย สื่อ และอุปกรณ์เทคโนโลยีทันสมัย

1.2.6 สภาพแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนรู้เอื้อต่อการพัฒนา

คุณภาพผู้เรียน

1.2.7 การประกันคุณภาพการศึกษามีประสิทธิภาพ

1.2.8 การมีส่วนร่วมของชุมชน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอน ในโรงเรียนมัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร ประเทศกัมพูชา จำแนกเป็น ผู้บริหารโรงเรียนรัฐบาล จำนวน 64 คน ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จำนวน 82 คน ครูผู้สอนโรงเรียนรัฐบาล จำนวน 4,764 คน และครูผู้สอนโรงเรียนเอกชน จำนวน 1,234 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 6,144 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร ประเทศกัมพูชา วิธีการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, pp. 607 – 610, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556 หน้า 43) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 362 คน ซึ่งเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำแต่การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 370 คน จำแนกเป็น ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 74 คน และครูผู้สอน จำนวน 296 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และสังกัดของโรงเรียน

3.1.1 สถานภาพ

3.1.1.1 ผู้บริหารโรงเรียน

3.1.1.2 ครูผู้สอน

3.1.2 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

3.1.2.1 น้อยกว่า 5 ปี

3.1.2.2 5 – 10 ปี

3.1.2.3 มากกว่า 10 ปี

3.1.3 สังกัดของโรงเรียน

3.1.3.1 โรงเรียนสังกัดรัฐบาล

3.1.3.2 โรงเรียนสังกัดเอกชน

3.2 ตัวแปรตาม คือ ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน และประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศกัมพูชา

3.2.1 ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ประกอบด้วย

- 3.2.1.1 การกำหนดเป้าหมาย และพันธกิจการเรียนรู้
- 3.2.1.2 การบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน
- 3.2.1.3 การพัฒนาผู้เรียน
- 3.2.1.4 การพัฒนาครู
- 3.2.1.5 การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้
- 3.2.2 ประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนประกอบด้วย
 - 3.2.2.1 ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐาน
 - 3.2.2.2 ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษามีอาชีพ
 - 3.2.2.3 หลักสูตรเหมาะสมกับผู้เรียนและท้องถิ่น
 - 3.2.2.4 การจัดการเรียนรู้เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด
 - 3.2.2.5 แหล่งเรียนรู้หลากหลาย สื่อ และอุปกรณ์เทคโนโลยี
 - 3.2.2.6 สภาพแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนรู้เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน
 - 3.2.2.7 การประกันคุณภาพการศึกษามีประสิทธิภาพ
 - 3.2.2.8 การมีส่วนร่วมของชุมชน

ทันสมัย

พัฒนาคุณภาพผู้เรียน

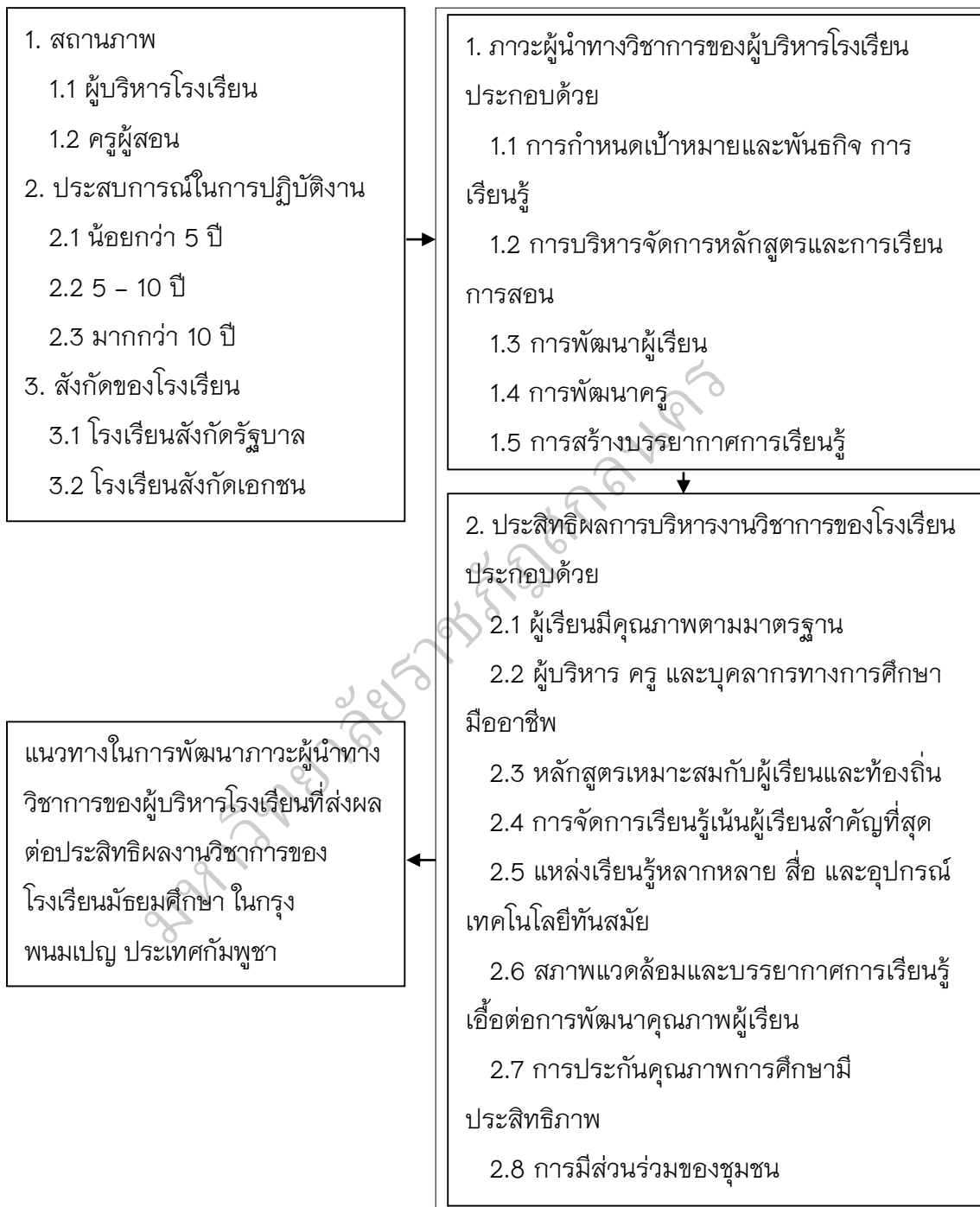
กรอบแนวคิดของการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่องภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศกัมพูชา ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน 5 ด้าน คือ 1) การกำหนดเป้าหมาย และพันธกิจการเรียนรู้ 2) การบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน 3) การพัฒนาผู้เรียน 4) การพัฒนาครู 5) การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ซึ่งได้จากการสังเคราะห์เอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ของ กิติมา ปรีดีดีลิก (2545, หน้า 155) สมคิด สร้อยน้ำ (2547, หน้า 41) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550, หน้า 21) ไกศิษฐ์ เพลรินทร์ (2552, หน้า 175 – 178) สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (สกศ.) (2552) สำนักทดสอบการศึกษา (2554, หน้า 84 – 94) ไชยา ภาวะบุตร (2555, หน้า 94) Yamada (2000 อ้างถึงใน สุภัคกาญจน์ ฤทธิละคร, 2548, หน้า 12) Blasé and Blasé

(2001, pp. 22 – 25) Lashway (2002, p. 2) Hoy and Hoy (2003, p. 115) MacNeill Cavanagh and Silcox (2003, pp. 14 – 17) Jo and Joseph Blasé (2004, pp. 110 – 111) U.S. Department of Education (2005) Alig – Mielcarek and Hoy (2005, pp. 34 – 39) La Porte (2007, pp. 49 – 50 และ Tech Many (2014, pp. 114 – 117) และประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน 8 ด้าน คือ 1) ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐาน 2) ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษามีอาชีพ 3) หลักสูตรเหมาะสมกับผู้เรียนและท้องถิ่น 4) การจัดการเรียนรู้เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด 5) แหล่งเรียนรู้หลากหลาย สื่อ และอุปกรณ์ เทคโนโลยีทันสมัย 6) สภาพแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนรู้เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน 7) การประกันคุณภาพการศึกษามีประสิทธิภาพ 8) การมีส่วนร่วมของชุมชน ซึ่งได้จากการสังเคราะห์เอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียน ของ อรุณ จันทวานิช (2547, หน้า 20 – 23) สุเทพ พงศ์ศิริวัฒน์ (2549) นงลักษณ์ เรือนทอง (2550, หน้า 165 – 169) ไกศิษฐ์ เปลรินทร์ (2552, หน้า 67 – 67) สำนักทดสอบการศึกษา (2554, หน้า 158 – 161) Edmonds (1979, p. 18) Purkey and Smith (1983, p. 428) และ Hoachlander Alt and Beltranena (2001, p. 90) เป็นปัจจัยที่สำคัญนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยปรากฏดังภาพประกอบ 1

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความหมายของคำศัพท์ที่ใช้ในการวิจัยเรื่องภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

1. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย ที่ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมีองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

1.1 การกำหนดเป้าหมายและพันธกิจการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถและพฤติกรรมในการวางแผนงานในการดำเนินงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย โดยกำหนดเป้าหมาย และให้ความสำคัญสูงสุดต่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน

1.2 การบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินการด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย มีการบริหารจัดการทรัพยากรทางการศึกษาให้เอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ตามมาตรฐานและแนวทางที่กำหนด

1.3 การพัฒนาผู้เรียน หมายถึง การกำหนดแนวทางการพัฒนาผู้เรียนตามเป้าหมายของหลักสูตร และมาตรฐานชาติ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย ตลอดจนการกำกับติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียน และการวิเคราะห์ข้อมูลในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน

1.4 การพัฒนาครู หมายถึง การดำเนินงานด้านการส่งเสริม สนับสนุนให้ครูได้รับการพัฒนาศักยภาพ ให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

1.5 การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ หมายถึง การดำเนินการส่งเสริมบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน วิเคราะห์ และหาแนวทางพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับครู ผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

2. ประสิทธิภาพงานวิชาการ หมายถึง ผลสำเร็จจากการบริหารงาน

ด้านวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ประเทศกัมพูชา ประกอบด้วย

2.1 ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐาน หมายถึง ผู้เรียนได้รับการพัฒนาตามมาตรฐาน และคุณภาพในระดับต่างๆ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร สร้างระบบการประเมินผล กำกับติดตามประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนบ่อยๆ ผู้เรียนมีสุขภาพที่ดี และมีสุนทรียภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ มีทักษะในการแสวงหาความรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง มีความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบคิดสร้างสรรค์ ตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างมีสติ สมเหตุผล มีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร มีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต

2.2 ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษามีอาชีพ หมายถึง ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ประเทศกัมพูชา มีภาวะผู้นำ ปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ครู และบุคลากรสามารถปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

2.3 หลักสูตรเหมาะสมกับผู้เรียนและท้องถิ่น หมายถึง การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาเหมาะสม และสอดคล้องกับท้องถิ่น จัดรายวิชาเพิ่มเติมที่หลากหลายให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความถนัด ความสามารถ และความสนใจ จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ส่งเสริม และตอบสนองความต้องการ ความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน สนับสนุนให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง

2.4 การจัดการเรียนรู้เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด หมายถึง การจัดการเรียนรู้ดำเนินการได้สอดคล้องกับผู้เรียน ทั้งด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ สมรรถนะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีการวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคลและใช้ข้อมูลในการวางแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ออกแบบและการจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่าง บุคคลและพัฒนาการทางสติปัญญา ใช้สื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสมผนวกกับการนำบริบทและภูมิปัญญาของท้องถิ่นมาบูรณาการในการจัดการเรียนรู้ มีการวัดและประเมินผลที่มุ่งเน้นการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ให้คำแนะนำ คำปรึกษา และแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้เรียนทั้งด้านการเรียน และคุณภาพชีวิต มีการศึกษา วิจัยและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในวิชาที่ตนรับผิดชอบ และ

ใช้ผลในการปรับการสอน จัดการเรียนการสอนตามวิชาที่ได้รับมอบหมายเต็มเวลา เต็มความสามารถและใช้ข้อมูลเป็นฐานในการประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียน

2.5 แหล่งเรียนรู้หลากหลาย สื่อ และอุปกรณ์เทคโนโลยีทันสมัย

หมายถึง จัดให้มีแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสม และหลากหลายสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอน มีเทคโนโลยีสารสนเทศที่เอื้อให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองและหรือเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

2.6 สภาพแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนรู้เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพ

ผู้เรียน หมายถึง การบริหารจัดการให้โรงเรียนมีลักษณะทางกายภาพของสถานศึกษาได้มาตรฐาน มีการจัดการสภาพแวดล้อมของโรงเรียนมีความเป็นระเบียบสวยงาม ดึงดูดความสนใจให้อยากมาโรงเรียน และสภาพแวดล้อมของโรงเรียนจัดเป็นระบบ สะอาด ร่มรื่น สวยงาม เอื้อและเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนปลอดภัย มีสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอ อยู่ในสภาพใช้การได้ดี และมีแหล่งเรียนรู้สำหรับผู้เรียน มุ่งให้เกิดประสิทธิผลต่อการเรียนการสอน

2.7 การประกันคุณภาพการศึกษาหมายถึงการดำเนินงานเพื่อให้เกิด

คุณภาพในสถานประกอบการด้วยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา จัดทำและดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งพัฒนาคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา จัดระบบข้อมูลสารสนเทศและใช้สารสนเทศในการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา ติดตามตรวจสอบ และประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา นำผลการประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอกไปใช้วางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง จัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน และโรงเรียนมีการรายงานผลการประเมินตนเองต่อสาธารณชน

2.8 การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การได้รับการสนับสนุนในการ

พัฒนาโรงเรียนให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชน และได้รับความช่วยเหลือจากชุมชนและสถานศึกษาแห่งอื่น

3. สถานภาพ หมายถึง การดำรงตำแหน่งของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกเป็น

3.1 ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียนหรือ

รักษาการในตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียนและรองผู้บริหารหรือรักษาการในตำแหน่งรองผู้บริหารโรงเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2560

- 3.2 ครูผู้สอน หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ปฏิบัติการสอน ในโรงเรียน
มัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร ประเทศกัมพูชา ปีการศึกษา 2560
4. ประสพการณ์ในการปฏิบัติงาน หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติงานของ
ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน แบ่งประสพการณ์เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้
- 4.1 ประสพการณ์น้อยกว่า 5 ปี หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน
ของผู้บริหาร และครูผู้สอน เป็นเวลาต่ำกว่า 5 ปี
- 4.2 ประสพการณ์ 5 - 10 ปี หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติงานของ
ผู้บริหาร และครูผู้สอน ระหว่าง 5 - 10 ปี
- 4.3 ประสพการณ์ มากกว่า 10 ปี หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน
ของผู้บริหาร และครูผู้สอน เป็นเวลามากกว่า 10 ปี
5. สังกัดของโรงเรียน หมายถึง การแบ่งกลุ่มของสถานศึกษาจากการกำกับ
ดูแลของรัฐบาล หรือที่ไม่ใช้รัฐบาลของกัมพูชา โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้
- 5.1 โรงเรียนสังกัดรัฐบาล หมายถึง สถานศึกษาที่เปิดสอนระดับ
มัธยมศึกษา ในการกำกับของรัฐบาล สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เยาวชน และกีฬา แห่ง
ราชอาณาจักรกัมพูชา
- 5.2 โรงเรียนสังกัดเอกชน หมายถึง สถานศึกษาที่เปิดสอนระดับ
มัธยมศึกษา ที่ไม่ได้อยู่ในการกำกับของรัฐบาล สังกัดกระทรวงอบรม เยาวชน และกีฬา
ประเทศกัมพูชา
6. แนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง
วิธีที่เหมาะสมในการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารในโรงเรียนมัธยมศึกษา ใน
กรุงเทพมหานคร ประเทศกัมพูชา โดยผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลภาวะผู้นำทางวิชาการ
ของผู้บริหารด้านที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลงานวิชาการไปร่างเป็นแบบสัมภาษณ์การ
พัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ประเทศ
กัมพูชา นำไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 10 คน และนำมาเสนอเป็นแนวทางในการพัฒนา
ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนต่อไป